

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

3. číslo / 2018

květen, červen 2018

A už je to za námi. Další školní rok strávili žáci ve škole, přežili se svými učiteli všechny trable, stěhování, písemky, různé soutěže a teď si mohou užívat zasloužené volno, které se v podobě hlavních prázdnin dostalo ke slovu.

V posledním Školníčku školního roku 2017/2018 se ohlédneme ještě za několika událostmi, které potkaly děti a které si našly cestu až k našemu časopisu.

A přiznejme si, že nejsilnější zážitky měly děti ze školních výletů. Tedy, dokud se neuskutečnila školní akademie. Potom už vlastně nebyl ani čas rozhodovat se, který zážitek zanechá v pamětech školáků tu největší stopu.

Neváhejte a prohlížejte!

Poslední úvaha? Jak to bude se školním časopisem příští školní rok, to se ještě uvidí. Bude či nebude? Nebo jenom změní svou tvář?

Skleník

Už jsme měli možnost vidět školu z různých pohledů, teď se ještě podívejte, kam ještě někteří neměli možnost nahlédnout.

Malí „Mičurinci“ ze 4. třídy přehnali setbu a dočkali se úrody, která skončila převážně u slepic.

Saláty jiné třídy (obr.nahoře) vypadají daleko lépe. Některé děti sklízely i hrášek, jahody nebo kedlubny. Nutno dodat, že všichni měli ze své úrody radost.

Dopravní výchova

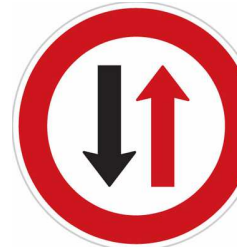
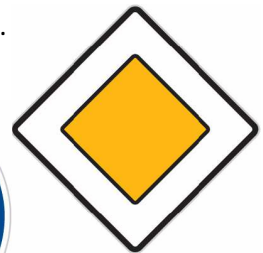
Cestou do Říčan ještě žáci čtvrté třídy přesně nevěděli, co je na dopravním hřišti čeká. Proto se tvářili tak spokojeně a bezstarostně.

Jenže sotva obsadili nabídnutá místa, už je lektorka drtila dopravní značky...

a dopravní situace...

a křížovatky ...

a i když všichni nesplnili testy na nutný počet bodů, a proto neobdrželi řidičský průkaz mladého cyklisty, přesto se radovali, že už jedou domů. To, že průkaz nedostali ještě tolik nevadí, ale ti, kteří ztratili body na dopravním hřišti při jízdách, by se nad sebou měli zamyslet.

Jinak bude na našich cestách stále přibývat bezohledných řidičů!

ZŠ PYŠELY na ozdravném pobytu v Pece pod Sněžkou.

V neděli 20. května se druhé třídy ze ZŠ Pyšely vydaly na školu v přírodě do Pece pod Sněžkou získat titul Krakonošův posel.

Hned na úvod nás čekal výšlap k horské chatě, na které jsme byli ubytovaní. I když některé žáčky bolely nohy, nakonec všichni až na Výrovku dorazili a nikdo tak nemusel spát s Hejkalem v lese.

Do pondělního rána se žáci probouzeli s velkým očekáváním, protože měli za úkol zdolat nejvyšší horu České republiky, Sněžku. I to se nám povedlo a na konci dne každému na krku visela medaile od samotného Krakonoše.

Protože by nám přálo počasí, v úterý jsme se vydali na pěší výlet přes hřebeny hor do Špindlerova Mlýna a zpět.

Ve středu si druháčci zasoutěžili a vyzkoušeli si, jaké to je být ve službách Krakonoše a zda si zaslouží titul Krakonošův posel.

Ve čtvrtek jsme se připravili na návrat domů, ale cestou jsme se ještě zastavili ve Dvoře Králové v zoologické zahradě.

Dominika Chalušová

Přestože únava byla veliká, radost z medailí byla ještě větší.

Některé děti vypadaly, že to vyskáčou až nahoru, ale jiné chytře šetřily síly, aby jim závěrečná fáze výstupu nedělala problémy.

Jenže povídejte to těm nezkušeným minituristům, kteří mají radost z každého pohybu!

Nakonec se jen nedokázala postavit rovně jedna paní učitelka a některé děti těsně před cílem potřebovaly lékařskou pomoc.

Ale kdepak, potřebovali si jen trochu odpočinout. A pak jim to šlo zase jako po másle.

ŘÍP

Z Pyšel na Říp cesta je dlouhá
zabloudit cestou – maličkost pouhá!

V busu to průběžně příjemně houpalo,
že se Říp vzdaluje, každé dítě se koukalo.

Pod Řípem velikou pouť chystali,
děti jim z okének smutně mávaly.

Radši než trmácet se na Říp – horu,
na kolotoč, horskou dráhu sedly by si spolu.

Zatímco pan učitel Marek a Dája
informační tabule přelouskali,
žáci si v poklidu sedli a svačili.
někteří teprve snídani tlačili.

Protože WC bylo až nahoře,
počůrali kola busu už v základním táboře.

Zprvu se rozběhli, ke konci plazili,
na vršku společně rotundu fotili.

Na zájezd o vlasti vyjeli s třetáky čtvrtáci,
Komenský s nimi neměl žádnou velkou práci.
Metody své na ně aplikovat zkusil,
záhy však zjistil, že to dělat nemusil.
Výuka hrou však děti bavila,
Na tabulky drobotina s chutí psát zkusila.

Někteří prozradili svoje mezery,
k odpovědím potřebovali by osobní trenéry.

S Žižkou výcvik prodělali,
aby se nepodělali.
až vytasí na ně meče křižáci,
pak už nebudou mít výcvik na práci.

Prakem trefit přesně cíl,
aby křižák mrtvý byl,
aby práce přežilo
a zabito nebylo.

S praotcem Čechem
obrostlým mechem
dobové menu probrali
navzájem chutě si dělali.

Že táhnou s sebou řízek?
Co to je? Holub, kos, čížek?
O ježčí pečínce, veverčím masíčku,
rozprávěl stařec pořádnou dobičku.

Načež i rodinu probrali maličko.
Bratr Čecha – Lech
měl prý plno blech.
Copak ty nemáš, holčičko?

S Němcovou zkoumaly česká slova,
úkoly plnily znova a znova.

A Václav povídal o všem, co znal,
dětem se svěřil, proč svatým se stal.
Znalosti své na něj děti volaly,
radost aby mu - svatému dělaly.

Jak je krásný ten náš širý rodný lán
uznaly děti, když je učil z Husi Jan.

V pozadí s rotundou ještě se fotily
pak už jen se všemi bouřlivě se loučily.

Pokud se vám zdá, že nebyl to ztracený čas,
přijedeme zase a vezmeme i vás.

Jestli se vám ale zdá, zbytečné, že to bylo,
asi se vám, milí zlatí, s hlavou něco přihodilo!

Začátek konce

Za ten by se mohl počítat poslední měsíc školního roku. Bylo tomu tak i u žáků čtvrté třídy, kteří už opakovali probrané učivo a připravovali se na písemné práce.

Třeba v jazyce českém se zdokonalovali hraním. Vyrobili si pexeso a pak se učili a učili, až někdo z nich vyhrál.

Ono totiž není tak důležité, jak se to do těch hlaviček dostane, ale jestli to tam zůstane a na jak dlouho.

Den dětí

Den dětí, který připravují pyšelští rodiče – většinou maminky – svým ratolestem, byl plný napínavého snažení splnit další úkol a posunout se pak o krůček blíže k získání kouzelnické maturity.

Barbora Pánová

Někdy se může zdát, že už jsou vyčerpaná všechna zajímavá témata, ale kdepak, rodiče se sejdou a vymyslí něco nového, připraví vše k hladkému průběhu dne a hurá na to!

Najít šifru
a odemknout zámek

Nepolámat si jazýček
při vyřknutí kouzelných
formulí

Umět používat kouzelnou hůlku

Vyznat se v souhvězdích

Vykouzlit bubliny obřích rozměrů

které umí odpočívat v trávě

Vstřebat a zapamatovat si rady jedové báby,

jak použít výtažky z jedovatých hub

Dozorce dodržování módních trendů
v kouzelnické škole

Vyrobít si kouzelný prsten nebo náramek

Naučit se naslouchat ...

...a láky porozumět

Létat na koštěti přes překážky

Vyrobit kouzelnickou čepici

Připravit vše kouzelnickou maturitu není vůbec snadné a dá to rodičům učňů velikou práci. Odměnou za to však vidí rozzářené dětské obličej.

Je úplnou samozřejmostí, že se celá akce musí zhodnotit při slavnostním nástupu. Pak už jen rozloučení a zase za rok na shledanou.

Rodičům děkují hlavně učitelé, kterým tímto rodičovským příspěvkem ubude velká spousta práce a mohou si tento den užívat spolu s dětmi.

Získání diplomu

1.6.2018
Den dětí

Učitelský sbor kouzelnické školy

Recyklohraní

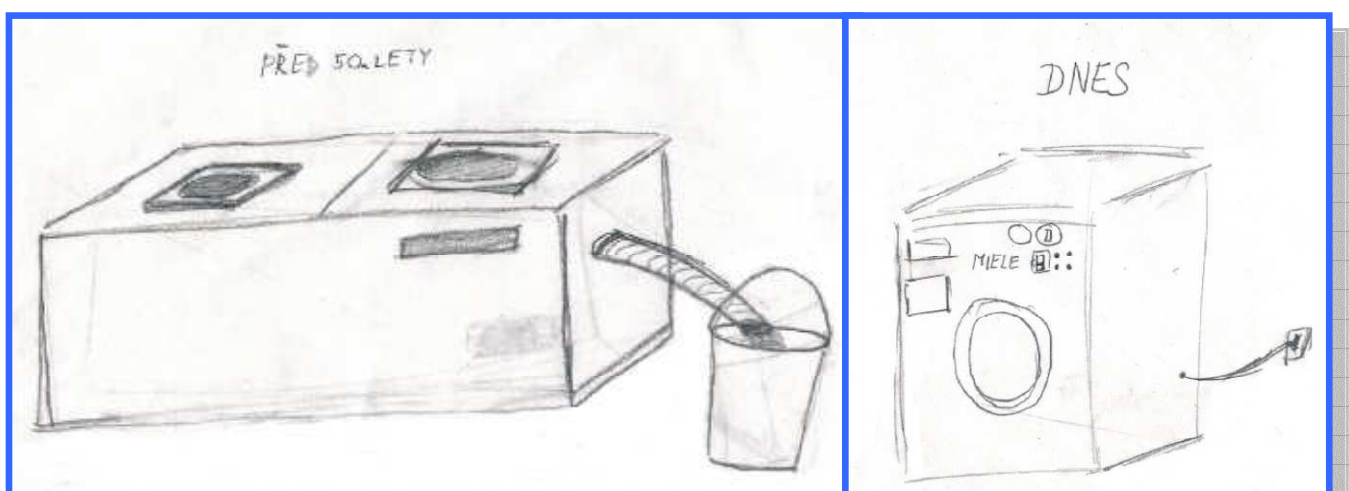
V prvním úkolu ve školním roce 2017/2018 jsme se zaměřili na baterie a akumulátory. V posledním se děti stavěly do role kurátorů sbírek muzejních kousků. Tento úkol se nám nepodařilo tak úplně splnit. I když času bylo dost, děti zapomínaly o víkendech u babiček a dědečků zjistit, který spotřebič už babičky nepoužívají a který jej vystřídal. Bonusem bylo přinést takovou věc do školy. Pokud by se našlo něco, co ještě není v Národním technickém muzeu vystaveno, mohli se jednotlivci pokusit získat odměnu za takovou věc.

Takže pro pyšelské skončilo vše tím, že si chvíli namáhali hlavičky a pak své myšlenky svěřili papíru. Zamysleli se nad vývojem dnešních elektrospotřebičů.

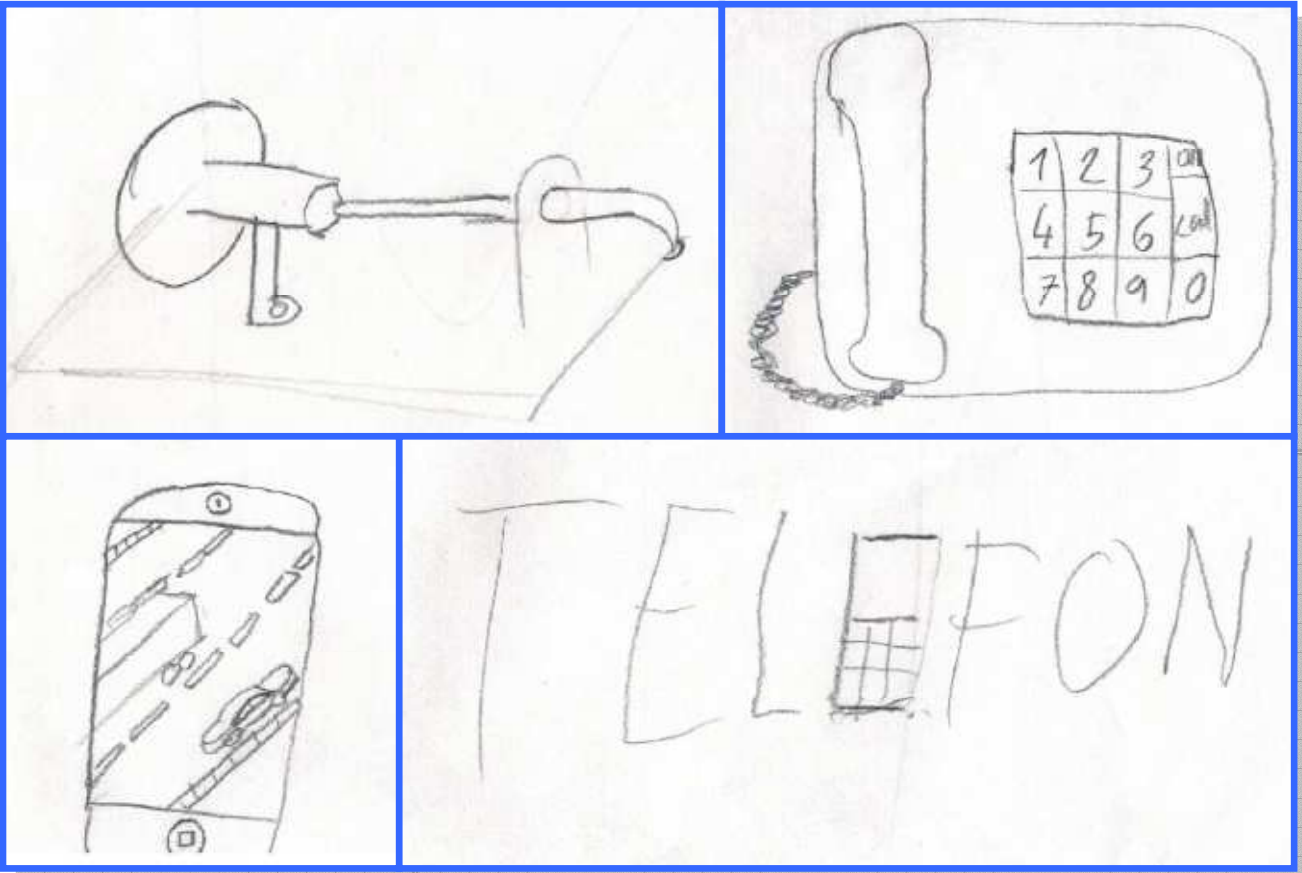
"Objevte muzejní kousek, staňte se kurátorem sbírky"

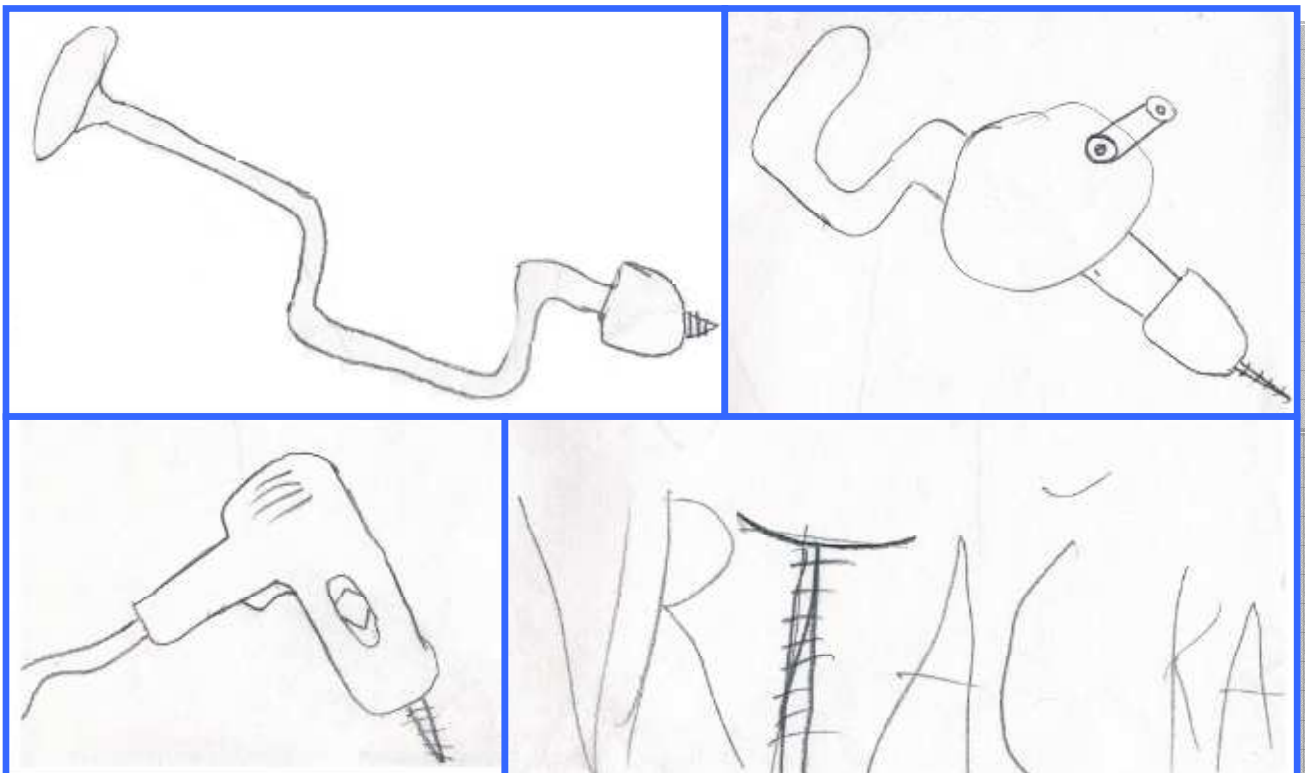
Barbora Pánová

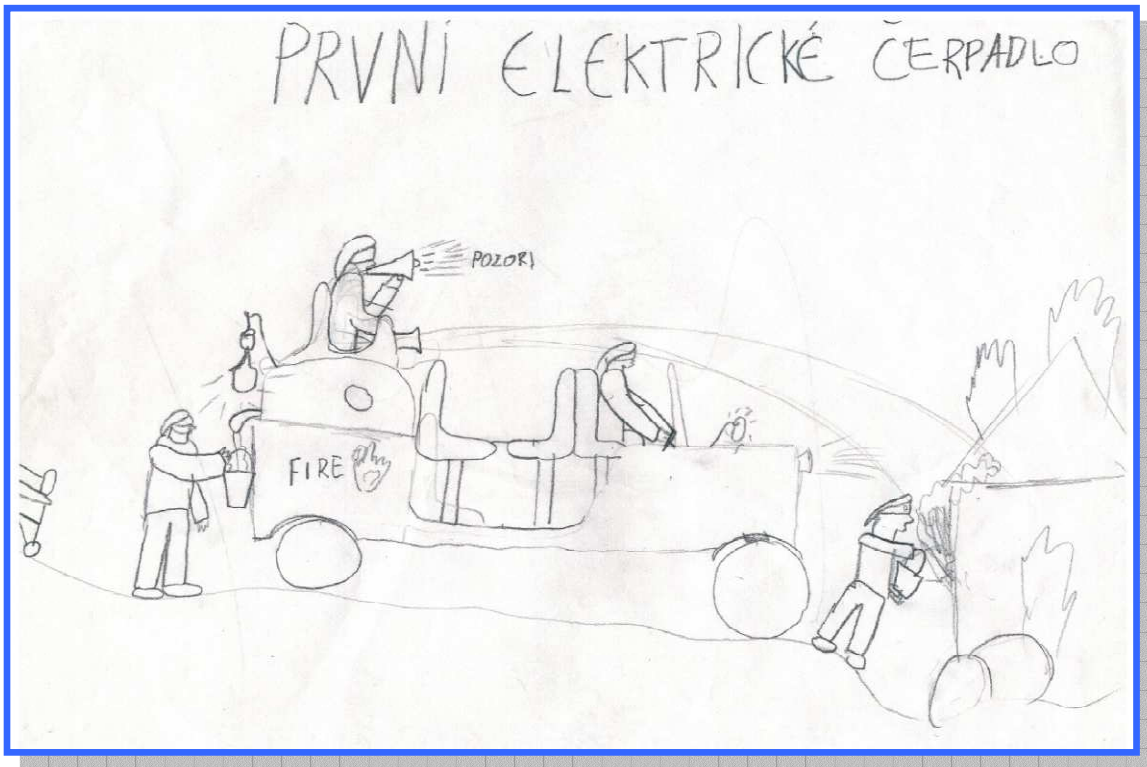
František Filipický

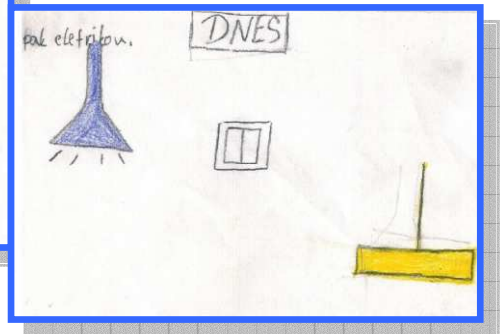
Marek Matějka

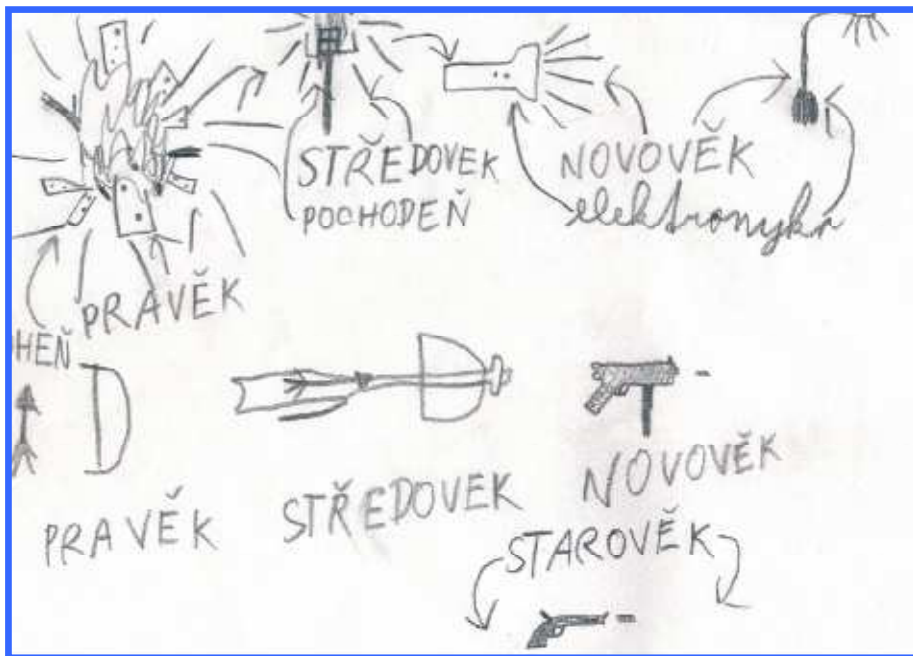
Marek Matějka

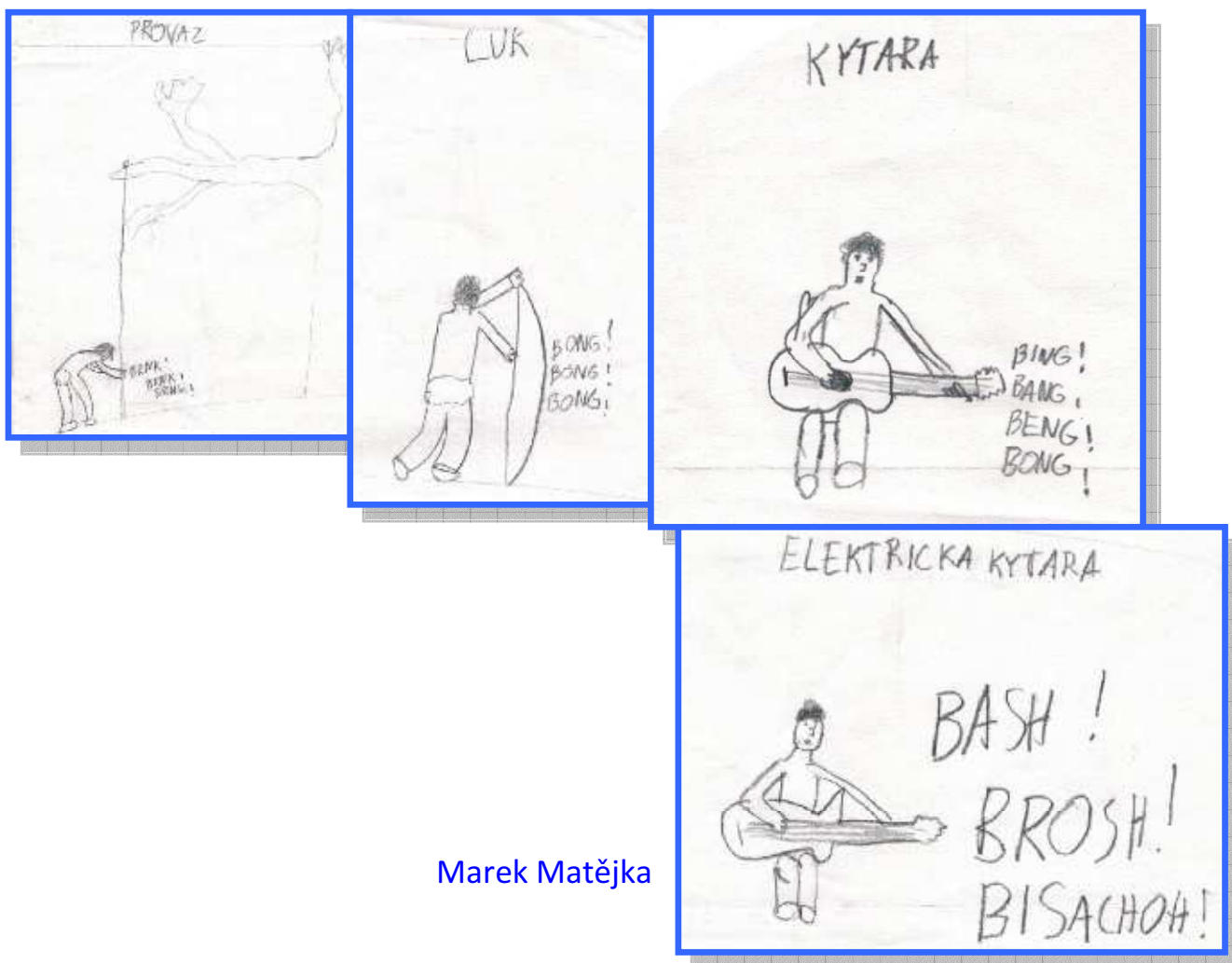
Marek Matějka

Natálie Hůlková

Tomáš Kohler

Marek Matějka

Tímto bych chtěla poděkovat všem žákům čtvrté třídy, kteří několik let trpělivě (alespoň většinou) vypracovávali úkoly, které byly zadávány v rámci Recyklohraní.

Často pomáhali s elektrospotřebiči, přenášeli je, když bylo třeba, sháněli nefunkční a staré nepoužívané přístroje, nosili vysloužilé baterie.

Samozřejmě patří dík i dětem z jiných tříd, které se do tohoto snažení zapojili. Díky jejich práci je zachráněn další kousek přírody, přibývají bodíky na školním kontě a objednávají se za ně drobné odměny.

Děkuji jim za práci a přeji jim, aby je to snažení neopustilo, protože to dělají nejen pro sebe, ale i pro své děti.

Že to zní jako klišé? No tak ať!

Ingrid Cholevová

Družinika IZNOST ES

Ve školní družině jsou děti rády jako blechy v kožichu. Proč? Protože je jim tam dobře.

Ke konci školního roku jim paní vychovatelky připravily takové malé rozloučení. Děti dostaly sladké muffiny a pomalu jim začalo docházet, že se sem dva měsíce nedostanou.

Některým to ani nepřijde, protože prázdninový čas budou mít zaplněný návštěvami babiček, tet, pobytem na táborech a jinými aktivitami a než se nadějí, pošlapou do školy. Ale některé děti si i o prázdninách vzpomenou a bude jim líto, že si nemohou hrát s kamarády v družině.

Naším vychovatelkám patří dík za starost a péči o pyšelské děti. Samozřejmě i o ty, které do školy dojíždějí z blízkých obcí.

Bonusem je, že se jim dámy snaží vytvořit takřka rodinné prostředí, což při stávajícím počtu družinových dětí není vůbec jednoduché. Jejich chuť a dobrá vůle ale přeje vynaloženému úsilí. Děti se jim zase odvděčují tím, že se v družině chovají někdy lépe než doma. To se dozvídají paní vychovatelky od rodičů, kteří si děti vyzvedávají někdy i pozdě odpoledne.

Přejme jim všem další spokojené roky také s nově příchozími dětmi.

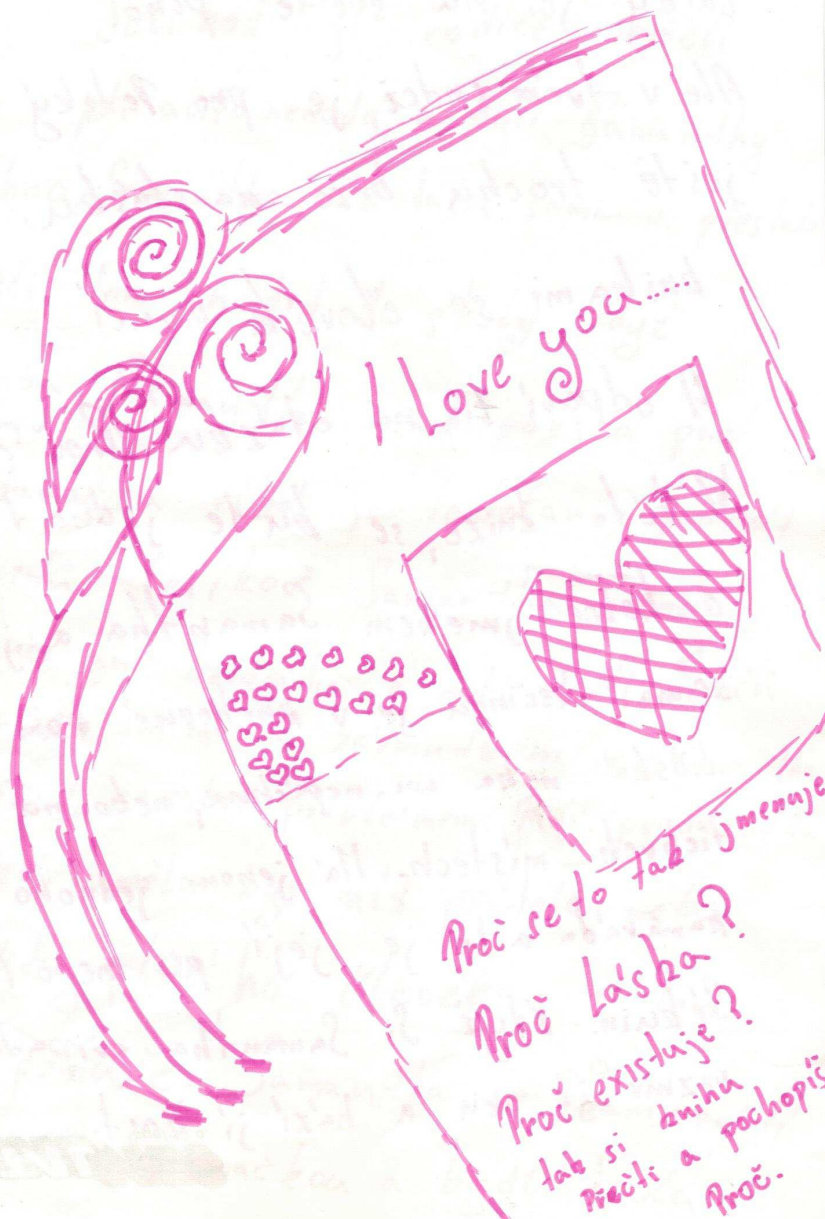

Jára Pán, 2.A, napsáno v družině

Miniromán

ŠKOLNÍČEK

Natálie Barešová

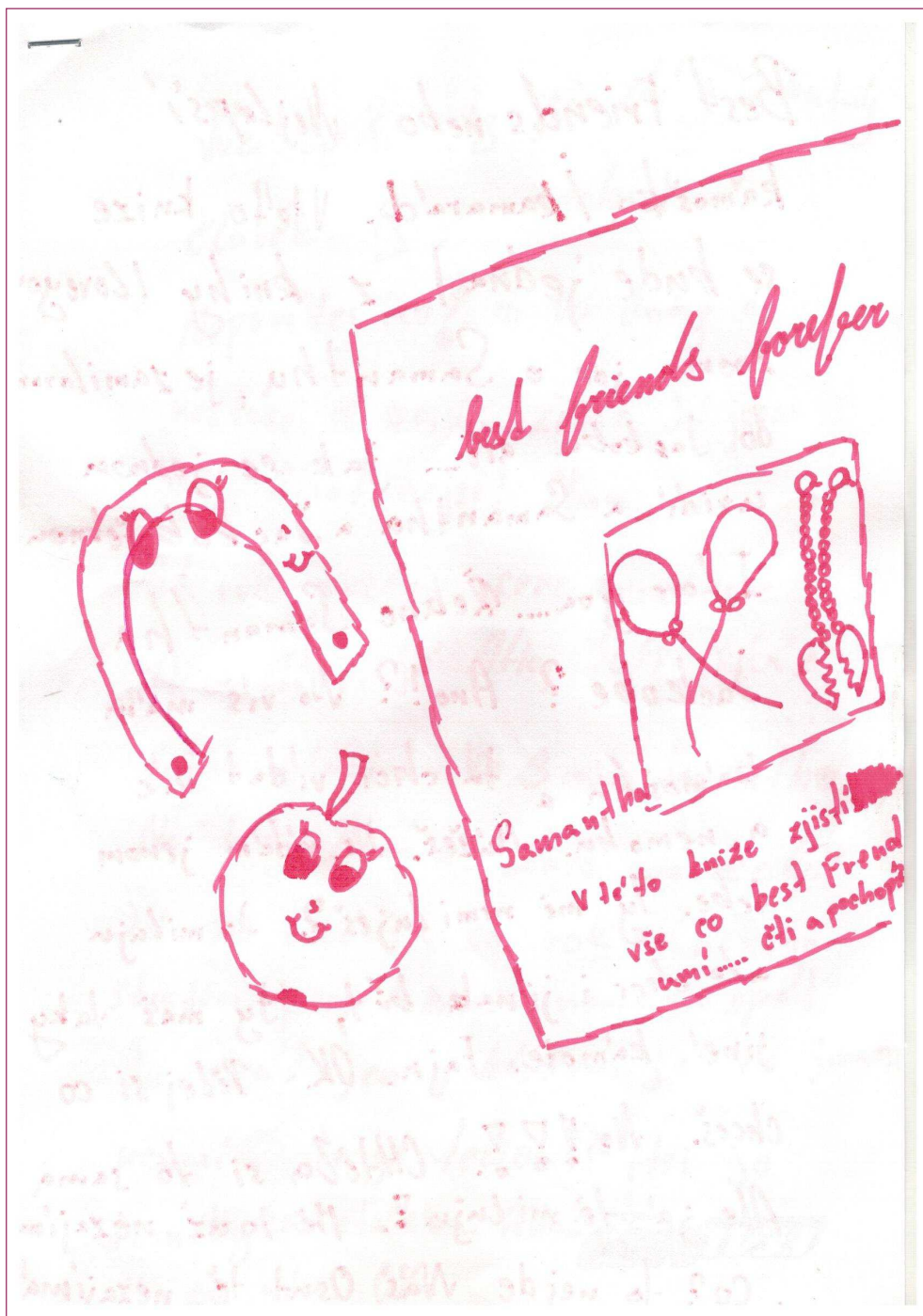

Lásky je na světě plno.
Ale v tvém srdci, je pro lidský mozek
ještě trochu brzo na lásku.

knihami se člověk naučí.....
A odpoví ti na otázku Proč?
V této knize, se bude jednat
o holce jménem Samantha, a je
sama. Večinou je v knihovně kam
lidská noha ani nepáchne, nebo na
tichých místech. Má jenom jednoho
kamaráda a to je její pes nebo Penka,
Si kuin. Když si Samantha připadá sama
vezme ji ven a hází ji kost.

Jelikož jí rodiče umřeli při auto nehodě, a byli Samantha všechno, Samantha zůstala sama a přestala kvůli tomu chodit do školy. Když jednou Samantha nakupovala paní Prodačková říká je to dolar a padesát centů. Jelikož Samantha nemá práci ani brigádu a od smrti rodičů jsou jen dva měsíce, zarmoutkem se Samantha svěřila se svým problémem. Paní prodáváčka řekla měla bys mít přítele nebo lásky plného člověka a ten ti pomůže. Samantha se seznámila s paní prodáváčkou a bydlí spolu.

Po pár dnech Samantha začne chodit do školy a začne nový život ve škole se jí zalíbí kluk jménem Jacob a jemu se zase líbí Samantha. Na konci se zamilují a budou šťastní až do konce a říká jí si I love you...

Best friends nebo Nejlepší
kamoška / kamarád. V této knize
se bude jednat z knihy I Love you
znovu jde o Samantha, je zamilovaná
do Jacoba ale... jak se jednou
uvídi a Samantha a Jacob říknou
I Love you.... Řekne Samantha
Jackobe? Ano!? No viš má'm
kamošku a ta chce videt víc
a nemohu. Můžeš. Ne, vidám jenom
tebe. Ty mě nemiluješ? Jo miluju
ale chce i jinak být, Ty máš jaky
jiné kamoše. Fajn. OK. Pělejši co
chceš. Ne! ▽ ▽. Chtěla si to sama
Ale ja' tě miluju ▽. Mě touží nezajímá
co? -to nejde Naš Osud tě nezajímá

Ne! co? Ty jsi zlí a nechutný
člověk. Ty jsi nechutná!

Nepovídej .co! di do duhy a
nestarej se omůj život. Já jsem
tvůj život. nejsi! Mmm.

01. rok pozdeji crrc. crrc. crrc.

Ano, Ahoj. je' Ahoj. Sofi Mohn s
tebou mluvit. Ve 3 ráno Samantha.

No tak Promin'. Lase Jacob?

Já ho miluju za rok co někoho
stradlím jsem taková a nemohu spát.
du spát jen s klidem je' to jinak

neumím. to je tebou!? Asi jo.

to nebyla otázka. Aha:

di za ním. OK.

pip. crrc, crrc, crrc. Ano. Ahoj Jacobe
oh Ahoj nemůžeš spát? Ne! Hele....
tak já jedu za tebou.... Co? No nemůž
eš usnout žne.... No nemůžu no.... Já
tě miluju. No tak po roce... ok.

Já tě miluju taky. jo. Jak se má
Sof? Dobře. a Sikuin. Fajn. Jste BFF
jsem cel. kde? na Facebooku. Jožžž
aha. no jsem doma a chci ti jen říct
že tě miluju hodně a už nikdy
nepřestanu. Jo, Já taky. Mm

Uvědomila jsem si že Láska
je v nás všech a Sofi je moje
BFF a ty moje Láska Jacobe?
Samantho? I love you I love you.

Výlet do Tábora

Čtvrtáci nejsou žádní troškaři, proto si výlet do Tábora opravdu užili. Prošli všechno, co stihli, užili si osobního volna a navíc měli jako bonus nesnáze cestou domů.

Vítr totiž nevěděl, že se vrací domů, a tak shodil na trať nějaký strom a vlak ho neuměl zdolat. Ale co budu povídat, možná se to dovíte od dětí...

1. Sotva vyšli, chvilka odpočinku na houpání nebo na svačinku.

Někdo byl unavený z vlaku, jiný z nízkého či vysokého tlaku.

2. - 4.

U kavárny kočičí, s holkami to zacvičí.

Potkaly se s velkým zlem, byly odděleny sklem.

8. Třída se s učou ochotně fotila,
ta na focení tříd ve škole nebyla.

9. - 10.

Na Film, jak Lego vznikalo,
každé dítě napjatě koukalo.

11. - 13.

Hračky z Lega a prostředky dopravy,
přivodí některým srdeční zástavy.

14. Knoflíkem zvedá se kapota a píst sám pracuje,
bagr svou lžící nasucho bagruje.

16.

17.

20.

18.

19.

21.

22.

15. - 18.

Kdo tohle stavěl, tak přenesl do Česka světové stavby i dědictví UNESCO.

19. Tady je Kája se dvěma čertíky, ve škole čertík není tak veliký.

20. Princ William se svou mladou ženou, v bílém marcipánu cudně zahalenou.

21. Karel IV. a jeho klenoty. Jaké ale král nosil kalhoty?

22. - 23.

Následovalo strašidelné podzemí, pro děti - žádné domácí zázemí. U někoho slzy hravě vykouzlilo, jiným se náramně zalíbilo.

23.

24. - 31.

Holky v drátěné košili
daleko mají do víly.

Laura snad Xéňu připomíná,
nikoho to však nedojímá.

Klukům však ta zbroj svědčí,
hned si připadají větší.

turistické zajímavosti

- 1 Radnice - Husitské muzeum, středověké podzemí
- 2 Děkanský kostel, vyhlídková věž
- 3 Strašidelné podzemí a Skřítkov
- 4 Muzeum Lega
- 5 Galerie U Radnice
- 6 Muzeum čokolády a marcipánu
- 7 Housův mlýn
- 8 Vyhlídková věž Kotnov a Bechyňská brána
- 9 Galerie 140
- 10 Hřbitovní kaple sv. Filipa a Jakuba
- 11 Divadlo Oskara Nedbala
- 12 Vodárenská věž - galerie
- 13 Klášterní kostel Narození Panny Marie
- 14 Botanická zahrada
- 15 Poutní kostel Klokoty
- 16 Geologická expozice Pod Klokoty
- 17 Muzeum pivovarnictví
- 18 Dětský svět s mašinkou

32. - 33.

Bod 2 jsme nestihli - vyhlídkovou věž.
Správce bolel zub, tak řekl si: „Běž!“
Zájemci se pod věží rozpačitě culili,
ti, co jít nechtěli, škodolibě se zubili.

To, co letos nezhlédli jsme,
navštívíme příště,
ať už je to vížka Kotnov
nebo dětské hřiště.

Návštěva v ALZHEIMER HOME Pyšely

Paní zástupkyně ředitelky ZŠ Pyšely navštívila se svým pěveckým sborem nemocné, kterým jsou nyní domovem Pyšely. Jde o domov v rámci unikátního projektu péče o nemocné s Alzheimerovou chorobou, stařeckou demencí a dalšími typy demencí.

Rozhodly se totiž zpříjemnit alespoň v rámci svých možností jedno odpoledne lidem, kterým se nerýsuje zrovna růžová budoucnost.

Zpívající děvčata zprvu nesměle zazpívala, ale když zjistila, že nemocným dokázala svým napůl pěveckým a napůl hereckým vystoupením zlepšit náladu, přestala se ostýchat.

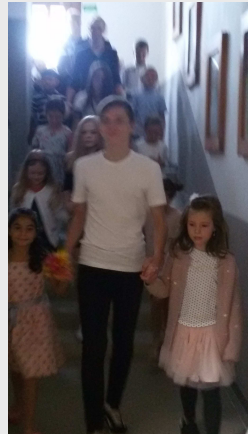
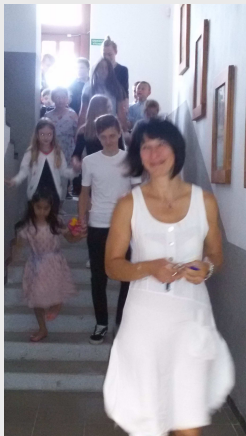

Díky úsměvům děvčátek, nemocných, ale i starostlivého personálu napadlo paní Martinu Linhartovou, že by bylo hezké udělat těmto lidem radost častěji. Že by se začínala rýsovat na obzoru nová tradice?

Rozloučení

Den před rozdáním vysvědčení předvedla každá třída nějaké vystoupení na školní akademii. Určitě měli všichni radost, že se jim to povedlo a někdo možná, že už to má za sebou. Snad se všem podařilo zpestřit závěr školního roku a až bude zpracován nahraný materiál, budete mít možnost podívat se na celý (pokud se to povede) program na internetových stránkách školy.

Každá třída měla poslední den jednu vyučovací hodinu na závěrečné rozloučení a rozdání vysvědčení. Pak se všichni vyhrnuli ze tříd, aby vyprovodili devátáky na poslední cestě ze školy.

A pak už jen pedagogický sbor po krátké poradě opustil prostory školy, kde se zase téměř všichni sejdou po prázdninách. Přibude jim posila prvňáčků. Už se na ně těšíme.

